

USAID IBN HUDAIR

Hjälten på As-Saqiifah-dagen

Han ärvde ädla egenskaper, överförda från far till son. Hans far, Hudair Al-Kataaib, var en ledare av Al-Aws och en av de stora adelsmännen och starka krigarna bland araberna i den förislamiska tiden.

Usaid ärvde från sin far hans ställning, mod och gästfrihet. Innan han blev muslim var han en av Al-Madiinah's ledare, en adelsman bland araberna och en av deras framstående spjutkastare.

När islam lockade honom och han vägledes till den Allsmäktiges, Den Lovvärdes väg, hedrades han bäst när han tog sin plats som en av Allahs och Hans Sändebuds Ansaar och en av de förnämaste troende i den stora islams religion.

Han omfamnade islam snabbt, beslutsamt och ärefrikt. Sändebudet ﷺ sände Mus'ab Ibn 'Umair till Al-Madiinah för att undervisa och vägleda de muslimska Ansaar som hade gett Profeten ﷺ trohetseden i det Första Löftet vid 'Aqabah och för att kalla andra till Allahs religion.

Den dagen diskuterade Usaid Ibn Hudair och Sa'd Ibn Mu'aadh, som var ledare för sitt folk, om denne främling som hade kommit från Makkah för att fördöma deras religion och kalla till en ny, okänd för dem. Sa'd sade till

Usaid: "Gå direkt till denne man och avskräck honom."

Så bar Usaid sin lans och skyndade till Mus'ab medan denne var en gäst hos As'ad Ibn Zuraarah, en av Al-Madiinah's ledare som var bland de tidiga troende i islam. Och där, där Mus'ab och As'ad Ibn Zuraarah satt, såg Usaid en folksamling som lyssnade noga på de rationella ord med vilka Mus'ab Ibn 'Umair kallade dem till Allah. Usaid överraskade dem med sin ilska och sitt utbrott. Mus'ab sade till honom: "Vill du inte sitta ned och lyssna? Om vår sak behagar dig, ta emot den, och om du hatar den, ska vi sluta kalla dig till vad du hatar."

Usaid var en upplyst och intelligent man som Al-Madiinah's folk kallade "Al-Kaamil" (Den Fullkomlige), ett tillnamn som hans far bar innan honom. Så, när han fann Mus'ab vädja till logik och förnuft, stack han sin lans i marken och sade till honom: "Du har rätt, berätta för mig vad du har."

Mus'ab började recitera den Heliga Koranen för honom och förklara budskapet om den nya religionen, den sanna religionen vars standar Muhammad ﷺ hade beordrats att sprida. De som deltog i denna sammankomst sade: "Vid Allah, vi såg islam i Usaid's ansikte innan han talade. Vi kände igen det på grund av hans glans och lugn."

Knappt hade Mus'ab avslutat sina ord förrän Usaid överväldigades och utropade: "Hur goda dessa ord är! Vad gör man om man vill omfamna denna religion?" Mus'ab sade: "Rena din kropp och dina kläder och avge ett sant vittnesbörd, bed sedan."

Usaid's karaktär var rättfram, stark och tydlig. Han skulle inte tveka en sekund inför starkt motstånd om han visste sin egen väg.

Så reste sig Usaid snabbt för att välkomna den nya religionen som trängde in i hans hjärta och överväldigade hans själ. Han tvättade sig, renade sig och kastade sig ned i dyrkan för Allah, världarnas Herre, och tillkännagav sin islam och sitt övergivande av avgudadyrkan.

Usaid var tvungen att återvända till Sa'd Ibn Mu'aadh för att ge honom nyheten om uppgiften som hade tilldelats honom att avskräcka och fördriva Mus'ab Ibn 'Umair. Han återvände till Sa'd, men när han närmade sig sade Sa'd till dem runt omkring sig: "Usaid's ansikte är förändrat. Det svär jag på." Ja. Han gick med ett utmanande, ilsket ansikte och återvände med ett ansikte fullt av barmhärtighet och ljus.

Usaid bestämde sig för att använda sin intelligens. Han visste att Sa'd Ibn

Mu'aadh var välkänd för sin rena natur och skarpa beslutsamhet. Han visste att islam inte var långt ifrån honom. Han behövde bara höra vad han själv hade hört av Allahs ord, vilket Sändebudets sändebud till dem, Mus'ab Ibn 'Umair, var skicklig på att recitera och förklara. Men om han sade till Sa'd: "Jag har omfamnat islam; gå och omfamna det", hade utfallet inte varit säkert. Han måste uppmana Sa'd på ett sätt som skulle driva honom till Mus'ab's sammankomst för att se och lyssna. Hur kunde han göra det?

Som vi sagt tidigare var Mus'ab en gäst i As'ad Ibn Zuraarah's hus. As'ad Ibn Zuraarah var Sa'd Ibn Mu'aadh's kusin. Så Usaid sade till Sa'd: "Jag fick veta att Haarithah-stammen gav sig av för att döda As'ad Ibn Zuraarah och de vet att han är din kusin."

Arg och uppretad tog Sa'd sin lans och sprang snabbt till den plats där Mus'ab och muslimerna med honom satt. När han närmade sig sammankomsten fann han ingenting annat än stillhet som omhöljde dem, medan Mus'ab Ibn 'Umair satt mitt ibland dem och ödmjukt reciterade Allahs verser, och de lyssnade noga på honom.

Just då insåg han det knep som Usaid hade spelat på honom för att få honom att gå till denna sammankomst och lyssna till vad islams sändebud, Mus'ab Ibn 'Umair, sade. Sålunda visade sig Usaid's insikt om sin väns karaktär vara träffsäker.

Sa'd hade knappt hört Koranen förrän Allah öppnade hans hjärta för islam och snart tog han sin plats bland de första troende.

Usaid bar en stark och ljus tro i sitt hjärta och sinne, och hans tro gjorde honom fylld av tålmod, klarsynthet och sund bedömning som gjorde honom till en pålitlig man.

Under expeditionen mot Bani Al-Mustaliq var 'Abd Allah Ibn Ubaiy så rasande att han sade till Al-Madiinas folk runt omkring honom: "Ni har låtit dem träda in i er stad och dela er förmögenhet. Vid Allah, om ni slutar ge dem vad ni har, ska de bege sig till en annan plats. Vid Allah, om vi återvänder till Al-Madiinah, ska sannerligen den ärorikare fördriva den menarare därifrån."

Den vörnadsvärde följeslagaren Zaid Ibn Arqam hörde dessa förgiftade hycklande ord och var därför tvungen att underrätta Allahs Sändebud ﷺ. Sändebudet ﷺ blev mycket bedrövad. När han mötte Usaid sade han: "Vet du inte vad din vän har sagt?" Usaid frågade: "Vilken vän, o Allahs

Sändebud?" Allahs Sändebud ﷺ svarade: "'Abd Allah Ibn Ubaiy." Usaid sade: "Vad sade han?" Sändebudet sade: "Han påstod att om han återvände till Al-Madiinah, skulle den ärorikare fördriva den menarare därifrån." Usaid sade sedan: "Vid Allah, du, o Allahs Sändebud, ska fördriva honom därifrån, med Allahs tillåtelse. Vid Allah, han är den menarare och du är den ärorikare."

Han tillade: "O Allahs Sändebud, behandla honom mildt. Vid Allah, Allah förde dig till oss medan 'Abd Allahs folk höll på att förbereda sig för att kröna honom till Al-Madiinah's kung. Han ser att islam har berövat honom kungadömet."

Med detta lugna, djupa tänkande brukade Usaid lösa problem med hjälp av sin sinnesnärvaro.

På As-Saqiifah-dagen, strax efter Allahs Sändebuds ﷺ bortgång, tillkännagav en grupp av Ansaar under ledning av Sa'd Ibn 'Ubaadah sin rätt till efterträddandet och debatterade häftigt. Usaid, som var en framstående Ansaariy, som vi vet, intog en positiv hållning i att reglera frågan och hans ord var som skingrandet av skuggor på händelsernas gång. Han reste sig för att tala till gruppen av Ansaar: "Ni vet att Allahs Sändebud ﷺ var en av muhaajiruun. Hans efterträdare bör då vara en av muhaajiruun. Vi brukade vara Allahs Sändebuds Ansaar. Idag måste vi vara hans efterträdares Ansaar."

Och hans ord förde fred och trygghet.

Usaid Ibn Hudair (må Allah vara nöjd med honom) tillbringade sitt liv som en ödmjuk dyrkare, offrade sin kraft och sina pengar i godhetens tjänst och höll Allahs Sändebuds ﷺ råd till Ansaar i sinnet: "Var tålmodiga tills ni möter mig i Paradisets rike!"

Han var föremål för heder och kärlek av As-Siddiiq på grund av sin religiositet och sina ädla seder. Han hade också samma ställning i de troendes befälhavare Omars hjärta och i alla följeslagares hjärtan.

Att lyssna på hans röst medan han reciterade Koranen var en av de största hederna som följeslagarna eftersträvade. Hans röst var så ödmjuk och klangfull att Sändebudet ﷺ sade om den att änglarna närmade sig dess ägare en natt för att höra den.

I månaden Sha'baan år 20 e.H. dog Usaid. De troendes befälhavare Omar

insisterade på att bära hans bår på sina axlar. Under Al-Baqii's jord begravde följeslagarna en stor troendes kropp. De återvände till Al-Madiinah och mindes hans dygder och upprepade den ädle Sändebudets ord om honom: "Vilken utmärkt man Usaid Ibn Hudair är!"